

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 listopada 2016r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Dehmel

Protokolant: prot. sąd. Izabela Dydyń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wągrowcu Wioletty Rozpędowskiej

po rozpoznaniu w dniu 07.10.2016r. i 21.10.2016r. na rozprawie

sprawy

1. A. B. (1)

ur. (...) w miejscowości G.

syna J. i F. zd. F.

2. B. B. (1)

ur. (...) w W.

syna A. i A. zd. K.

oskarżonych o to, że:

w okresie od dnia 25 czerwca 2014r. do dnia 02 lipca 2014r. w D., działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem Zakład Handlowy (...) S. J., B. J. Spółka Jawna z/s w D. poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli tego zakładu co do charakteru działalności firmy (...) Sp. z o.o. z/s W., ul. (...), jej kondycji finansowej, a także możliwości zapłaty za zakup tuczników, co do których wystawiono faktury o nr (...) z dnia 25.06.2014r. oraz (...) z dnia 02.07.2014r., pomimo odbioru tuczników, nie uregulowali należności poza wpłatą w dniu 09.09.2014r. na poczet faktury (...) z dnia 02.07.2014r. kwoty 19.969,16 zł, czym działali na szkodę Zakład Handlowy (...) S. J., B. J. Spółka Jawna z/s w D. na łączną kwotę 196.641,85 zł

tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

1. Uniewinnia oskarżonych A. B. (1) i B. B. (1) od popełnienia zarzucanego im czynu.

2. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

SSO Izabela Dehmel

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 listopada 1995r. A. B. (1) i jego syn B. B. (1) zawarli umowę spółki cywilnej, która prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c. z siedzibą w W.. Uchwałą wspólników podjętą w dniu 08 stycznia 2001r. spółka

cywilna została przekształcona w spółkę jawną, która prowadziła działalność pod nazwą (...) B. B. (2) i B. A. s.j. z siedzibą w W..

Przedmiotem działalności spółki było między innymi przetwarzanie i konserwowanie mięsa, produkcja wyrobów z mięsa, sprzedaż detaliczna mięsa i wyrobów z mięsa prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach.

W ramach prowadzonej działalności A. B. (1) nawiązał współpracę z Zakładem Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna, skąd kupował żywiec. Przez wiele lat współpraca pomiędzy obiema firmami przebiegała harmonijnie. W 2000 roku z uwagi na obostrzenia sanitarne (...) s.j. zaprzestała uboju, w związku z czym przestała kupować żywiec w firmie (...), o czym ten został poinformowany. Jednocześnie Spółka nadal prowadziła działalność gospodarczą.

W dniu 01 stycznia 2007r. wspólnikiem Spółki została córka A. B. (1) – K. M. (1), która objęła 25 % udziału, udział B. B. (1) wynosił 35%, a A. B. (1) 40 %. Następnie w dniu 30 listopada 2013r. A. B. (1) darował B. B. (1) ogół praw i obowiązków jakie posiadał w (...) Spółka Jawna B. B. (2) i B. A. w W..

W 2013 roku celem optymalizacji zysków podjęta została decyzja o rozdzieleniu części produkcyjnej i sprzedażowej i powołaniu spółki operacyjnej. Produkcją nadal zajmowała się (...) Spółka Jawna, która następnie w dniu 28 lutego 2014r. została przekształcona w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna. Jednocześnie w dniu 15 lutego 2013r. B. B. (1) i K. M. (1) założyli spółkę pod nazwą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. B. B. (1) objął 51 udziałów, a K. M. (1) 49 udziałów. W dniu 23 grudnia 2013r. A. B. (2) nabyła od B. B. (1) i K. M. (1) łącznie 90 udziałów. Przedmiotem działalności Spółki było m.i.in. przetwarzanie i konserwacja mięsa, produkcja wyrobów z mięsa, sprzedaż hurtowa mięsa i wyrobów z mięsa, sprzedaż detaliczna mięsa i wyrobów z mięsa prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. B. B. (1) pełnił funkcje Prezesa, jednocześnie zajmował się sprawami związanymi z produkcją w (...) Spółka Jawna, K. M. (1) pełniła funkcje Prokurenta i zajmowała się sprawami finansowymi i sklepami, A. B. (1) z racji wieloletniego doświadczenia pomagał dzieciom w prowadzeniu działalności.

Na początku kwietnia 2014r. A. B. (1) skontaktował się z Dyrektorem Zakładu Handlowego (...) S. J., B. J. Spółka Jawna informując, że chciałby wznowić współpracę w zakresie zakupu żywca. Niedługo potem A. B. (1) z zięciem K. M. (2), który pełnił rolę kierowcy, pojechał do siedziby firmy, gdzie spotkał się ze S. J. i dyrektorem zakładu G. P. (1). Z uwagi na to, że S. J. współpracował wcześniej z A. B. (1) i uważał go za rzetelnego kontrahenta chciał ponownie nawiązać z nim współpracę. Podczas spotkania A. B. (1) mówił, że nadal prowadzi działalność i jest zainteresowany dostawą żywca trzy razy w tygodniu. Z uwagi na znaczną ilość kontrahentów i konieczność wcześniejszego planowania dostaw A. B. (1) został poinformowany, że rozpoczęcie współpracy będzie możliwe dopiero za kilka tygodni, jednocześnie S. J. polecił G. P. (1) ujęcie firmy (...) w grafiku dostaw. S. J. i G. P. (1) zostali poinformowani przez A. B. (1), że stroną umowy ma być firma (...) Sp. z o.o. Strony nie podpisały umowy o współpracy, a każda dostawa miała być realizowana na podstawie ustnego zamówienia. Finalnie ustalono, że dostawy żywca będą miały miejsce dwa razy w tygodniu po około 160 sztuk, termin płatności będzie wynosił 7 dni.

Pod koniec kwietnia 2014r. G. P. (1) skontaktował się telefonicznie z A. B. (1) i poinformował go o możliwości realizacji pierwszej dostawy, w związku z czym A. B. (1) złożył ustnie zamówienie.

W dniu 28 kwietnia 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 97.080 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 01 maja 2014r., należność została zapłacona w dniu 30 kwietnia 2014r.

W dniu 30 kwietnia 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 100.100,28 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 03 maja 2014r., należność została zapłacona w dniu 06 maja 2014r.

W dniu 05 maja 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 98.115,78 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 08 maja 2014r., należność została zapłacona w dniu 13 maja 2014r.

W dniu 07 maja 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 99.836,50 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 08 maja 2014r., należność została zapłacona w dniu 19 maja 2014r.

W dniu 12 maja 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 103.881,75 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 13 maja 2014r., należność została zapłacona w dniu 22 maja 2014r.

W dniu 14 maja 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 108.754,11 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 15 maja 2014r., należność została zapłacona w dniu 26 maja 2014r.

W dniu 19 maja 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 99.858,70 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 20 maja 2014r., należność została zapłacona w dniu 04 czerwca 2014r.

W dniu 21 maja 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 94.857,97 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 22 maja 2014r., należność została zapłacona w dniu 11 czerwca 2014r.

W dniu 26 maja 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 96.956,14 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 27 maja 2014r., należność została zapłacona w dniu 16 czerwca 2014r.

W dniu 28 maja 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 97.174,61 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 29 maja 2014r., należność została zapłacona w dniu 23 czerwca 2014r.

W dniu 02 czerwca 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 97.620,17 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 03 czerwca 2014r., należność została zapłacona w dniu 16 lipca 2014r.

W dniu 09 czerwca 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 95.605,22 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 10 czerwca 2014r., należność została zapłacona w całości, przy czym pierwsza rata w kwocie 40.000 zł została uiszczona w dniu 28 lipca 2014r., a druga w kwocie 55.605,22 zł w dniu 14 sierpnia 2014r.

W dniu 23 czerwca 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 100.975,62 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 24 czerwca 2014r., należność została zapłacona w całości, przy czym pierwsza rata w kwocie 44.394,78 zł została uiszczona w dniu 14 sierpnia 2014r., druga w kwocie 31.550 zł w dniu 25 sierpnia 2014r., trzecia w kwocie 20.000 zł w dniu 03 września 2014r. i czwarta w kwocie 5.030,84 zł w dniu 09 września 2014r.

W dniu 25 czerwca 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 105.916,03 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 26 czerwca 2014r., należność została zapłacona w części, w kwocie 19.969,16 zł w dniu 09 września 2014r., w pozostałym zakresie należność nie została zapłacona do chwili obecnej.

W dniu 02 lipca 2014r. na podstawie faktury VAT nr (...) Sp. z o.o. zakupiła w Zakładzie Handlowym (...) S. J., B. J. Spółka Jawna towar za kwotę 110.694,98 zł brutto, termin płatności na fakturze określono na dzień 03 lipca 2014r., należność nie została zapłacona do chwili obecnej.

Pomimo uzgodnienia między stronami siedmiodniowego terminu płatności pierwsze trzy faktury wystawione przez Zakład Handlowy (...) S. J., B. J. Spółka Jawna wskazywały trzydniowy termin płatności, w pozostałych dokumentach wskazany był jednodniowy termin płatności. Pomimo tego S. J., zgodnie z ustną umową przyjmował siedmiodniowy termin jako termin płatności.

Począwszy od trzeciej dostawy płatności ze strony (...) Sp. z o.o. były wykonywane z opóźnieniem, które początkowo wynosiło dwa, trzy dni, co z uwagi na realia związane z prowadzeniem działalności było w pełni akceptowane przez S. J. i G. P. (1). Od połowy maja 2014r. opóźnienia w płatnościach się wydłużały i dochodziły do około dwóch tygodni. W związku z tym G. P. (1) telefonicznie kontaktował się z A. B. (1), który każdorazowo zapewniał, że dokona zapłaty, jednocześnie opóźnienie tłumaczył koniecznością wypłaty wynagrodzeń pracownikom, zapłaty należności publicznoskarbowych, jak również opóźnieniami w płatnościach ze strony swoich odbiorców. Jednocześnie prosił o niewstrzymywanie dostaw z uwagi na zobowiązania, które miał wobec swoich kontrahentów. G. P. (1) wiedział, że firma (...) dostarcza towar do supermarketów, w których zasadą jest zakup towaru z odroczonym terminem płatności, który jest dłuższy niż termin płatności udzielony (...) Sp. z o.o. przez Z.H. (...) S. J., B. J. s.j., co może powodować czasowe zachwiania płynności finansowej firmy i w związku z tym decydował o dostarczeniu kolejnych partii towaru pomimo zaległości w płatnościach. Jednocześnie dostawy zostały ograniczone do jednej w tygodniu. O zaistniałej sytuacji G. P. (1) poinformował S. J., a ten skontaktował się telefonicznie z A. B. (1), który powiedział o przejściowych problemach finansowych wynikających z nieterminowych płatności przez swoich kontrahentów. S. J., który w ramach prowadzonej działalności miał podobne problemy akceptował tłumaczenia A. B. (1), jednocześnie zobowiązał go do zapłaty zaległości, a w przypadku niedokonania płatności zagroził wstrzymaniem dostaw. A. B. (1) prosił S. J. by ten nie wstrzymywał dostaw, ponieważ wiązałoby się to z niedotrzymaniem przez (...) zobowiązań wobec własnych klientów i zakłóciło płynność dostaw, a w konsekwencji funkcjonowanie firmy. S. J. wierząc w zapewnienia A. B. (1) widząc, że (...) realizuje z opóźnieniem płatności i chcąc kontynuować współpracę wyraził zgodę na dalsze dostawy. W dniu 02 lipca 2014r. zrealizowana została ostatnia dostawa, jednocześnie z uwagi na narastające zadłużenie S. J. podjął decyzję o zakończeniu współpracy.

W dniu 08 lipca 2014r. wystawione zostało przez Z.H. (...) S. J., B. J. Spółka Jawna wezwanie do zapłaty na kwotę 193.225,39 zł, które obejmowało:

- fakturę (...) na kwotę 97.620,17 zł,
- fakturę (...) na kwotę 95.605,22 zł.

W dniu 16 lipca 2014r. wystawione zostało kolejne wezwanie do zapłaty na kwotę 431.641,85 zł, które obejmowało:

- fakturę VAT (...) na kwotę 18.450zł,
- fakturę (...) na kwotę 95.605,22 zł,
- fakturę (...) na kwotę 100.975,62 zł,
- fakturę (...) na kwotę 105.916,03 zł
- fakturę (...) na kwotę 110.694,98 zł.

W dniu 16 lipca 2014r. wspólnicy (...) Sp. z o.o. podjęli uchwałę w formie aktu notarialnego w przedmiocie zmiany dotychczasowej nazwy Spółki z (...) Sp. z o.o. na (...)Sp. z o.o.

Z uwagi na zaległości w płatności za dostarczony towar S. J. w dniu 17 lipca 2014r. pojechał do W. do siedziby Spółki (...), gdzie spotkał się z A. B. (1), a ten oświadczył, że w firmie pracują jego dzieci B. B. (1) i K. M. (1) i chciałby by oni, jak również dyrektor handlowy P. R. uczestniczyli w rozmowie. Podczas rozmowy A. B. (1), B. B. (1) i K. M. (1) ponownie zobowiązali się do zapłaty zaległości, jednocześnie S. J. zaproponował podpisanie zobowiązania do dokonania płatności, na co ci wyrazili zgodę, jednocześnie wspólnie ustalali realny termin, w którym możliwe będzie

dokonanie spłaty zaległości. Po dokonanych uzgodnieniach B. B. (1) jako Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. zobowiązał się na piśmie do zapłaty zaległych faktur i tak:

- faktury (...) na kwotę 95.605,22 zł do dnia 25 lipca 2014r.,
- faktury (...) na kwotę 100.975,62 zł do dnia 01 sierpnia 2014r.,
- faktury (...) na kwotę 105.916,03 zł do dnia 08 sierpnia 2014r.,
- faktury (...) na kwotę 110.694,98 zł do dnia 15 sierpnia 2014r.,
- faktury VAT (...) na kwotę 18.450zł do dnia 22 sierpnia 2014r.

W związku z tym, że na dokumencie jako osoba reprezentująca Spółkę podpisał się B. B. (1) jako Prezes Zarządu S. J. dowiedział się o pełnionej przez niego funkcji, jednocześnie informacja ta nie wywołała w nim zdziwienia, czy zaniepokojenia. S. J. był zadowolony z przebiegu rozmowy, wierzył w zapewnienia przedstawicieli (...) Sp. z o.o., że wywiążą się ze swoich zobowiązań, jednocześnie zadeklarował, że w przypadku dokonania zapłaty współpraca zostanie ponownie nawiązana.

Po podpisaniu zobowiązania (...)Sp. z o.o. (dawniej: (...) Sp. z o.o.) zapłaciła na rzecz Z.H. (...) S. J., B. J. s.j. łącznie kwotę 235.000 zł, do zapłaty pozostała łącznie kwota 196.641,85 zł obejmująca częściowo fakturę (...) do kwoty 85.946,87 i fakturę (...) na kwotę 110.694,98 zł, która nie została zapłacona do chwili obecnej.

Za rok 2013 (...) Sp. z o.o. wykazała zysk netto w wysokości 58.614,97 zł. W 2014 roku kondycja finansowa (...) Sp. z o.o. zaczęła się pogarszać z uwagi na sytuację gospodarczą, jak i problemy osobiste rodziny B.. Widoczny był spadek zamówień, nadto zaczęły występować opóźnienia w płatnościach ze strony kontrahentów, co powodowało trudności z płynnością finansową Spółki. Ponadto A. B. (2) zachorowała na nowotwór, K. M. (1) przebywała na urlopie macierzyńskim, co utrudniało jej zajmowanie się sprawami firmy.

(...) Sp. z o.o. nie regulowała w terminie składek na rzecz ZUS, co spowodowało, że na dzień 25 czerwca 2014r. niedopłata wynosiła 122.570,74 zł z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, 36.486,60 zł z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne i 8.011,67 z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Zaległość podatkowa w podatku dochodowym od osób fizycznych PIT-4R (podatek dochody od pracowników) za okres od stycznia do grudnia 2014r. wyniosła 55.197 zł i odsetki w kwocie 267 zł, w podatku dochodowym od osób prawnych CIT-8 za grudzień 2014r. – 143.465 zł i odsetki w kwocie 2.390zł i za miesiące od stycznia do kwietnia 2015r. – 11.148 zł i odsetki w kwocie 1.730 zł. Zaległość podatku od towarów i usług za miesiąc marzec 2015r. wyniosła 41.420 zł.

Jednocześnie wobec (...) Sp. z o.o. Sp. j. z siedzibą w W. prowadzone były egzekucje przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Busku Zdroju, sygn. KM 389/14 z dn. 30.05.2014r. i KM 570/14 z dn. 24.07.2014r., Komornika przy Sądzie Rejonowym w Skierniewicach, sygn. KM 1699/14 z dn. 03.07.2014r i KM 2351/14 z dn. 02.08.2014r., Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa Nowej Huty sygn. KM 2284/14 z dn. 26.08.2014r., Naczelnika II Urzędu Skarbowego w R., sygn. EA/721-1021319/14/EPOB9 z dn. 08.10.2014r. i Dyrektora ZUS Oddział w R., sygn. TW4310014006959-67 z dn. 08.10.2014r., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, sygn. KM 675/15 z dn. 30.07.2015r., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, sygn. KM 20/15 z dn. 23.03.2015r., KM 21/15 z dn. 14.01.2015r, Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szydłowcu sygn. KM 690/15 z dn. 16.10.2014r. i KM 61/15 z dn. 11.02.2015r., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie, sygn. KM3402/15 z dn. 08.06.2015r., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kielcach, sygn. KM 682/15 z dn. 13.05.2015r., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Legionowie, sygn. 3598/15 z dn. 27.07.2015r., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomiu, sygn. 1898/15 z dn. 23.06.2015r., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Śremie, sygn. KM 1151/15 z dn. 26.05.2015r., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowie, sygn. KM

316/15 z dn. 16.03.2015r., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ, sygn. KM 101/15 z dn. 05.06.2015r.

W dniu 06 października 2014r. Sąd Rejonowy w Pile, sygn. V GNc 1143/14/3 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym na mocy, którego (...)Sp. z o.o. w W. (dawnej (...) Sp. z o.o) zobowiązana została do zapłaty na rzecz Zakładu Handlowego (...) S. J., B. J. Spółka Jawna w D. kwoty 55.605,22 zł raz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 czerwca 2014r. do dnia zapłaty (faktura (...)).

W dniu 08 grudnia 2014r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, sygn. IX GNc 1409/14 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym na mocy, którego (...)Sp. z o.o. w W. zobowiązana została do zapłaty na rzecz Zakładu Handlowego (...) S. J., B. J. Spółka Jawna w D. kwoty 110.694,98 zł raz z ustawowymi odsetkami od dnia 04 lipca 2014r. do dnia zapłaty (faktura (...)).

W dniu 14 kwietnia 2015r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, sygn. IX GNc 222/15 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym na mocy, którego (...)Sp. z o.o. w W. zobowiązana została do zapłaty na rzecz Zakładu Handlowego (...) S. J., B. J. Spółka Jawna w D. kwoty 105.916,03 zł raz z ustawowymi odsetkami od dnia 09 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty (faktura (...)).

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 26 lutego 2015r., sygn. IX GNc 1409/14 zawieszono zostało postępowanie z powództwa Zakładu Handlowego (...) S. J., B. J. Sp. j. z siedzibą w D. przeciwko (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. z uwagi na brak zarządu uprawnionego do reprezentowania pozwanej Spółki.

A. B. (1) ma 70 lat, ma wykształcenie zawodowe w zawodzie masarz, jest wdowcem, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest emerytem, otrzymuje emeryturę w wysokości 960 zł netto miesięcznie, nie był dotychczas karany, w roku 2013 z tytułu prowadzonej działalności osiągnął dochód w wysokości 8.079,2 zł i z tytułu świadczeń emerytalnych w wysokości 18.880,78 zł, w roku 2014 dochód z tytułu świadczeń emerytalnych w wysokości 19.256 zł.

B. B. (1) ma 43 lata, ma wykształcenie zawodowe w zawodzie mechanik maszyn rolniczych, jest żonaty, ma na utrzymaniu syna w wieku 2 lat, obecnie jest osobą bezrobotną, pozostaje na utrzymaniu żony i ojca, w roku 2014 z tytułu prowadzonej działalności osiągnął dochód w wysokości 1.794,16 zł netto.

B. B. (1) był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 25 kwietnia 2016r., sygn. VIII K 677/15 za przestępstwo z art. 77 ust. 2 k.k.s. i inne na karę 50 stawek dziennych grzywny po 70 zł każda.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- wyjaśnień oskarżonych: A. B. (1) k. 249, B. B. (1) k. 264 – 265;

- zeznań pokrzywdzonego S. J. k. 471 – 479;

- zeznań świadków: K. M. (1) k. 423 – 427, G. P. (1) k. 427 – 430, B. J. k. 431, P. O. k. 431 – 433, K. M. (2) k. 479 – 481, P. R. k. 481 – 483;

- dokumentów: informacji z KRS k. 1 – 7, 8 – 14, 15 – 19, 20 – 33, 110 – 120, 130 – 132, zestawienia płatności k. 35, raportu informacji gospodarczej k. 39 – 45, nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dn. 22.07.2014r. k. 51, informacji ZUS k. 53, 257, informacji z US w R. z dn. 15.06.2015r., protokołu kontroli podatkowej k. 56 – 62, kserokopii faktur k. 64 – 71, umowy nr (...) o kredyt obrotowy k. 72 – 80, umowy przyrzeczonej sprzedaży k. 81 – 93, rachunku zysków i strat k. 95, 144, bilansu k. 96, 97, umowy zlecenia windykacji k. 98 – 99, wezwania do zapłaty z potwierdzeniem odbioru k. 100, 101, 102, 103, analizy akt KRS k. 104 – 109, postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dn. 26.02.2015r. wraz z wnioskiem o zawieszenie postępowania z dn. 14.02.2015r. k. 128 – 129, protokołu posiedzenia Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z dnia 09.05.2014r. wraz z ugodą sądową k. 136 – 140, informacji z (...) k. 142, 192, 199, 202, 204, 206, 208, 210, 216, 217, 219, informacji z (...) k. 146, informacji (...)w P. k. 149, danych o podejrzanym k. 243, 310, danych o karalności k. 258, 259, 385, 387, informacji o dochodach k. 273,

271 – 274, 276, odpisu księgi wieczystej (...) k. 401 – 405, faktur VAT k. 406 – 420, 438 – 453, nakazu zapłaty k. 437, 467, 468, 469, wyciągu bankowego k. 454 – 456, zobowiązania (...) Sp. z o.o. z dn. 17.07.2014r. k. 465.

Oskarżony A. B. (1) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednocześnie złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że od 30 listopada 2013r. przebywa na emeryturze, nie jest związany z (...) Sp. z o.o., nie przebywa na terenie firmy i nic nie jest mu wiadome w sprawie. Z uwagi na niestawiennictwo oskarżonego na rozprawie, Prokurator w trybie art. 389§2 k.p.k. odczytał jego wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Sąd uznał złożone przez oskarżonego wyjaśnienia za niewiarygodne, albowiem pozostawały one w całkowitej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Bezsprzeczne jest, że A. B. (1) w dniu 30 listopada 2013r. darował synowi B. B. (1) ogół praw i obowiązków, jakie posiadał w (...) s.j. B. B. (2) i B. A., jak również nie był współnikiem, ani pracownikiem (...) Sp. z o.o. Powyższe nie oznacza jednakże, że nie angażował się w prowadzenie działalności gospodarczej. Z wyjaśnień oskarżonego B. B. (1), zeznań świadków K. M. (1), K. M. (2) i P. R. wynika, bowiem, że A. B. (1) z uwagi na wieloletnie doświadczenie i kontakty pomagał dzieciom w prowadzeniu działalności gospodarczej, w tym zainicjował kontakt ze S. J., prowadził z nim rozmowy dotyczące współpracy, koordynował zamówienia, jak również był obecny podczas rozmowy z pokrzywdzonym w dniu 17 lipca 2014r., kiedy zostało podpisane zobowiązanie do spłaty zadłużenia. Zeznania te w pełni korespondują z zeznaniami pokrzywdzonego S. J. i świadka G. P. (1), którzy dodatkowo wskazali, że to właśnie z A. B. (1) prowadzili rozmowy w kwestii zaległych płatności, jak również z nim każdorazowo uzgadniane były terminy i warunki dostaw. O ile w przypadku S. J., jak i jego pracownika G. P. (1) mogłoby zachodzić podejrzenie złożenia fałszywych zeznań mających wskazywać na odpowiedzialność A. B. (1), o tyle w przypadku wyjaśnień i zeznań złożonych przez najbliższych członków rodziny i pracownika (...) Sp. z o.o. tezę taką należało wykluczyć.

Zatem, Sąd odmówił wyjaśnieniom oskarżonego A. B. (1) przymiotu wiarygodności uznając, że stanowiły one przyjętą przez oskarżonego linię obrony i miały na celu wykazanie niezasadności stawianego mu zarzutu.

Oskarżony B. B. (1) w toku postępowania przygotowawczego odnosząc się do stawianego mu zarzutu przyznał, że wskazane w nim faktury nie zostały zapłacone, jednocześnie złożył wyjaśnienia, w których opisał przebieg współpracy (...) Sp. z o.o. z firmą S. J., potwierdził fakt występowania opóźnień w płatnościach, wskazał na przyczyny załamania i utraty płynności finansowej przedsiębiorstwa, jak również odniósł się do kwestii dokonanych przekształceń i restrukturyzacji podmiotów gospodarczych prowadzonych przez jego rodzinę oraz roli jaką w prowadzeniu działalności odgrywał A. B. (1). Z uwagi na niestawiennictwo oskarżonego na rozprawie, Prokurator w trybie art. 389 §2 k.p.k. odczytał jego wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, albowiem korespondowały z zeznaniami K. M. (1), K. M. (2), P. R., S. J. i G. P. (1) i jako takie stanowiły podstawę ustaleń faktycznych prezentowanych powyżej. Wskazać przy tym należy, że B. B. (1) odnosząc się do kwestii związanych z przekształceniami podmiotów gospodarczych, których był udziałowcem wykazywał jedynie ogólną wiedzę, a co za tym idzie ustaleń faktycznych w tej części Sąd dokonał przede wszystkim w oparciu o informacje zawarte w Krajowym Rejestrze Sądowym i to jedynie w zakresie istotnym z punktu widzenia stawianego oskarżonym zarzutu oszustwa.

Wiarygodnymi w ocenie Sądu były zeznania pokrzywdzonego **S. J.** oraz zeznania świadka **G. P. (1)** w zakresie, w jakim opisali przebieg współpracy pomiędzy Z.H. (...) S. J., B. J. s.j., a (...) s.j. i (...) Sp. z o.o. i wskazali na A. B. (1) jako osobę dającą rękojmię dobrej współpracy, potwierdzili fakt opóźnień w płatnościach ze strony (...) Sp. z o.o. oraz podejmowanie prób mających na celu wyegzekwowanie zaległych płatności, wskazali wysokość zadłużenia, jak również okoliczności związane z zawarciem porozumienia w dniu 17 lipca 2014r. Zeznania te były rzeczowe i konsekwentne, wzajemnie ze sobą korespondowały i uzupełniały się, nadto znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach B. B. (1) i zeznaniach K. M. (1), K. M. (2), P. R. i łącznie tworzyły spójną i logiczną całość.

Sąd nadał przymiot wiarygodności zeznaniom S. J. i G. P. (2) również w części w jakiej wskazali, że sprzedając towar (...) Sp. z o.o. z odroczonego terminem płatności liczyli się z możliwością zapłaty po ustalonym terminie, przy

czym przyznali, że A. B. (1) informował ich o przejściowych kłopotach finansowych, wskazywał na ich przyczynę, jednocześnie deklarował wolę zapłaty za towar, co nastąpiło z wyjątkiem dwóch ostatnich faktur. Powyższe w pełni koresponduje z poczynionym przez Sąd ustaleniami faktycznymi, nadto S. J. i G. P. (1) nie mieli żadnych powodów by składać nieprawdziwe, korzystne dla oskarżonego zeznania, a ich treść, w szczególności w kontekście oceny zachowania oskarżonego przez przyzmat stawianego mu zarzutu oszustwa, świadczy o ich całkowitej szczerości.

Jako wiarygodne Sąd ocenił również zeznania pokrzywdzonego i świadka w zakresie, w jakim wskazali, że podczas spotkania z A. B. (1) oskarżony nie informował ich o restrukturyzacji firmy, jak również przejściu na emeryturę. W powyższym zakresie zeznania te są zbieżne i konsekwentne, co więcej znajdują oparcie w zasadach logicznego myślenia i doświadczenia życiowego. Biorąc pod uwagę, że S. J. i G. P. (1) w złożonych zeznaniach wskazywali na szereg okoliczności korzystnych dla oskarżonych z punktu widzenia stawianego im zarzutu nie sposób przyjąć, że akurat w tej kwestii mieliby złożyć fałszywe zeznania. Przyjęcie, że świadkowie jedynie w części uzgodnili nieprawdziwą wersję zdarzeń, w sytuacji, gdy zeznawali zbieżnie, co do faktów korzystnych dla oskarżonych wydaje się całkowicie nieracjonalne i sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania, a zatem tezę o zмовie należało wykluczyć.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka **P. R.** – dyrektora handlowego (...) Sp. z o.o., który opisał zasady współpracy z Z.H. (...) S. J., B. J. s.j., wskazał na przyczyny utraty płynności finansowej, a w konsekwencji zaprzestania działalności przez Spółkę, jak również okoliczności i przebieg spotkania ze S. J. w dniu 17 lipca 2014r. Zeznania świadka stanowiły potwierdzenie i uzupełnienie wyjaśnień B. B. (1) oraz zeznań K. M. (1), K. M. (2), S. J. i G. P. (1), były rzeczowe i konsekwentne i łącznie z pozostałym materiałem dowodowym tworzyły spójną i logiczną całość.

Zeznania pokrzywdzonej **B. J.** miały drugorzędne znaczenie dla poczynienia ustaleń faktycznych istotnych z punktu widzenia oceny zasadności stawianego oskarżonym zarzutu. Świadek, poza tym, że potwierdziła fakt współpracy pomiędzy Z.H. (...) S. J., B. J. s. j., a (...) Sp. z o.o. i niedokonania zapłaty za dostarczony towar, nie posiadała żadnych informacji odnoszących się do warunków współpracy, dokonanych transakcji, wysokości zadłużenia i działań podejmowanych w celu wyegzekwowania długu.

Zeznania **K. M. (1)** Sąd uznał za wiarygodne w zakresie, w jakim korespondowały z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym omówionym powyżej i ustalonym w oparciu o niego stanem faktycznym.

Przymiot wiarygodności Sąd nadał, zatem zeznaniom świadka w zakresie, w jakim opisała ona przebieg współpracy pomiędzy (...) Sp. z o.o., a Z.H. (...) S. J., B. J. s. j. oraz rolę, jaką w Spółce pełnił A. B. (1), potwierdziła fakt występowania opóźnień w płatnościach, wskazała na przyczyny załamania i utraty płynności finansowej przedsiębiorstwa, jak również odniosła się do kwestii dokonanych przekształceń i restrukturyzacji podmiotów gospodarczych prowadzonych przez jej rodzinę.

K. M. (1) wskazała również, że S. J. wiedział, że towar sprzedawany będzie do (...) Sp. z o.o., czemu pokrzywdzony zaprzeczył. Problem ten zostanie omówiony w rozważaniach prawnych odnoszących się do kwestii wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd, jako znamienia przestępstwa oszustwa. W tym miejscu wskazać należy jedynie, że wszystkie faktury sprzedażowe wystawione zostały na (...) Sp. z o.o., a zatem obiektywnie nie jest możliwe, by S. J. nie wiedział jaki podmiot jest jego kontrahentem. Co więcej, G. P. (1) przed Sądem przyznał, że od początku miał świadomość, że kupującym będzie (...) Sp. z o.o., a co za tym idzie musiał zostać o tym poinformowany przez A. B. (1). Mając na uwadze, że to właśnie na ten podmiot zostały wystawione faktury sprzedażowe, w świetle zasad logicznego myślenia powyższy wniosek wydaje się oczywisty, a w konsekwencji twierdzenia K. M. (1) w tym zakresie należało uznać za prawdziwe.

Jako niewiarygodne Sąd ocenił natomiast zeznania K. M. (1) w części, w jakiej wskazała, że S. J. i G. P. (1) zostali poinformowani przez jej ojca o restrukturyzacji firmy i przejściu A. B. (1) na emeryturę. Zeznania te pozostawały w sprzeczności z zeznaniami S. J. i G. P. (1), którym Sąd w oparciu o przedstawioną wyżej argumentację nadał przymiot wiarygodności. Nadto, K. M. (1) nie uczestniczyła w omawianej rozmowie, a jej przebieg знаła jedynie z przekazu ojca, co tym bardziej w zestawieniu z konsekwentnymi zeznaniami S. J. i G. P. (1) poddaje w wątpliwość rzetelność jej relacji. Co więcej K. M. (1) jako osoba najbliższa dla oskarżonych miała interes w tym, by złożyć korzystne dla nich zeznania i to świadomie lub nieświadomie uczyniła. Jej zeznania pozostają, bowiem zbieżne ze stanowiskiem A. B. (1) zawartym

w odpowiedzi na akt oskarżenia, co pozwala przyjąć, że taką wersję przebiegu spotkania faktycznie usłyszała od ojca lub w celu potwierdzenia przyjętej przez niego linii obrony złożyła zeznania tej treści.

Wiarygodnymi zdaniem Sądu były zeznania świadka **K. M. (2)** w zakresie, w jakim opisał przebieg spotkania A. B. (1) ze S. J. i G. P. (1), wizyty pokrzywdzonego w W., jak również przyczyn zaprzestania działalności przez (...) Sp. z o.o. Zeznania świadka w powyższym zakresie były rzeczowe, korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, a Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich rzetelności.

Jako niewiarygodne Sąd uznał natomiast zeznania świadka, w części w jakiej wskazał, że A. B. (1) podczas wizyty u pokrzywdzonego poinformował go o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej. W tym zakresie w pełni aktualne pozostają argumenty przytoczone wyżej, w części odnoszącej się do oceny wiarygodności zeznań K. M. (1) i w związku z tym nie ma konieczności ich powielania.

Na przymiot wiarygodności zasługiwały zeznania świadka **P. O.**, który przedstawił informacje dotyczące przekształceń w Spółkach, w których współnikami byli A. B. (1), B. B. (1) i K. M. (1), prowadzonych wobec (...) Sp. z o.o. Sp. j. i (...) Sp. z o.o. postępowań egzekucyjnych, które uzyskał w związku ze zleceniem windykacji przez Z.H. (...) S. J., B. J. s. j. Zeznania świadka znalazły potwierdzenie w informacji z Krajowego Rejestru Sądowego dokumentach dotyczących prowadzonych postępowań egzekucyjnych, i jako takie Sąd uznał je za bezsporne.

W pełni wiarygodnymi były w ocenie Sądu zgromadzone w toku całego postępowania dokumenty. Ich autentyczność, wiarygodność ani wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu, bowiem dokumenty te sporządzone zostały przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji i w przewidzianej przepisami formie, dowodów tych nie kwestionowały także strony w toku procesu, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

A. B. (1) i B. B. (1) zostali oskarżeni o to, że w okresie od dnia 25 czerwca 2014r. do dnia 02 lipca 2014r. w D., działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem Zakład Handlowy (...) S. J., B. J. Spółka Jawna z/s w D. poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli tego zakładu co do charakteru działalności firmy (...) Sp. z o.o. z/s W., ul. (...), jej kondycji finansowej, a także możliwości zapłaty za zakup tuczników, co do których wystawiono faktury o nr (...) z dnia 25.06.2014r. oraz (...) z dnia 02.07.2014r., pomimo odbioru tuczników, nie uregulowali należności poza wpłatą w dniu 09.09.2014r. na poczet faktury (...) z dnia 02.07.2014r. kwoty 19.969,16 zł, czym działali na szkodę Zakład Handlowy (...) S. J., B. J. Spółka Jawna z/s w D. na łączną kwotę 196.641,85 zł tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przestępstwo z art. 286 §1 k.k. jest przestępstwem powszechnym. Zachowanie sprawcy polega na wprowadzeniu w błąd innej osoby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym z jednej strony jest ono nakierowane na osobę, która dokonuje niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, z drugiej zaś strony na mienie, które sprawca uzyskuje w wyniku rozporządzenia.

Z powyższego wynika, że przestępstwo opisane w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem, przy czym nie jest koniecznym osiągnięcie przez sprawcę korzyści majątkowej z niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Wprowadzenie w błąd należy rozumieć natomiast jako zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby, przy czym przed podjęciem działania przez sprawcę, pokrzywdzony nie ma błędnego wyobrażenia o rzeczywistości. Nieprawidłowe odzwierciedlenie rzeczywistości w świadomości rozporządzającego mieniem ma być, więc rezultatem postępowania sprawcy. Ujęcie takie, zgodne jest z interpretacją Sądu Najwyższego (OSNPG 1987, z. 7, poz. 80). Ustawa nie zawiera przy tym jakichkolwiek ograniczeń, co do sposobów w wyniku zastosowania, których następuje wprowadzenie w błąd, jednocześnie nie jest wymagane, by

sprawca podejmował szczególne czynności polegające na działaniu podstępny, istotnym jest bowiem tylko to, by sposób ten miał wywołać w konkretnym podmiocie wyobrażenia o stanie rzeczy, który nie odpowiada prawdzie.

Od strony podmiotowej przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym kierunkowym, ponieważ przepis wymaga, by sprawca działał „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. wykazać zatem należy, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion.

Odnosząc powyższe rozważania do postawionego oskarżonym zarzutu Sąd doszedł do przekonania, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż A. B. (1) i B. B. (1) swoim zachowaniem wyczerpali znamiona przestępstwa oszustwa.

Jak wynika z zarzutu oskarżeni mieli wprowadzić w błąd przedstawicieli Zakładu Handlowego (...) S. J., B. J. Spółka Jawna z/s w D. co do charakteru działalności firmy (...) Sp. z o.o. z/s W., ul. (...), jej kondycji finansowej, a także możliwości zapłaty za zakup tuczników, co do których wystawiono faktury o nr (...) z dnia 25.06.2014r. oraz (...) z dnia 02.07.2014r.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy stwierdzić należy, że S. J. i G. P. (1) decydując o sprzedaży Spółce (...) Sp. z o.o. kolejnych partii towaru mieli świadomość tego, że pomimo odroczonego terminu płatności zapłata może nastąpić po terminie i to nie tylko tym wskazanym na fakturze, który był krótszy od faktycznie uzgodnionego siedmiodniowego terminu płatności, lecz również po terminie siedmiodniowym. O powyższym przesądzają jednoznacznie zeznania S. J., który na pytanie „czy pomimo tego, że wiedział o przejściowych problemach finansowych firmy pana B., dawał mu towar odpowiedział „tak, bo tak się robi. Jak ja bym tak nie rozbił, to moja firma już by nie istniała, każda firma ma kłopoty, w handlu nie można się obrażać i trzeba racjonalnie myśleć, bo byśmy stracili wszystkich odbiorców” (k. 631). Taki sposób relacji handlowych Z. H. (...) S. J., B. J. z kontrahentami przedstawił również G. P. (1), który stwierdził „wiadomo, jak to w handlu, jedne czy dwa dni poślizgu w płatnościach to nie jest jeszcze nic wielkiego” , by następnie przyznać „zdarzało się, że pomimo zalegania z płatnościami towar był wydawany, bo tłumaczenia pana B. były na tyle realne, że można było w nie wierzyć. Na przykład tłumaczył, że ktoś mu nie zapłacił, że musi dostarczyć towar, albo że jest koniec miesiąca i musi zapłacić ZUS i podatki, to było wiarygodne, bo w normalnej firmie często tak się dzieje” (k. 429).

Dodatkowo S. J. miał świadomość, co do tego, że dokonywanie zapłaty za pobrany od niego towar uzależnione będzie od dokonania zapłaty przez odbiorców (...) Sp. z o.o., jak również, że środki pieniężne miały pochodzić ze sprzedaży przetworzonego żywca, a co jednoznacznie wynika z jego zeznań. S. J. wskazał, bowiem „jak on odbierze ode mnie surowiec, to robi wyroby, a wiadomo, że wyroby są marżowane i na wyrobach się zarabia. Ja wiedziałem, że pieniądze przyjdą, bo jak sprzeda to ktoś mu zapłaci. Ja uważam, że to jest tak, że ja sprzedaję żywiec, B. z niego robił wyroby, potem je sprzedał do handlu i klient mu płacił i on płacił mi.” (k. 478).

Tym samym nie sposób przyjąć, że A. B. (1) i B. B. (1) wprowadzili S. J. czy G. P. (1) w błąd co do zamiaru dokonania zapłaty za zakupiony towar, a tym bardziej zapłaty terminowej.

Wprowadzenie w błąd zdaniem Sądu nie mogło polegać również na zatajeniu przed S. J. złej sytuacji finansowej Spółki. Począwszy od trzeciej dostawy dochodziło do opóźnień w płatnościach, przy czym wraz z kolejnymi dostawami wysokość przeterminowanych zobowiązań (...) Sp. z o.o. wobec Z. H. (...) S. J., B. J. s.j. cały czas rosła, co musiało stanowić dla S. J. i G. P. (1) jednoznaczną informację, co do kondycji przedsiębiorstwa i determinowało ich decyzje odnośnie dalszej współpracy (zmniejszenie częstotliwości dostaw). Podkreślić należy również, że A. B. (1) informował S. J. o przejściowych problemach finansowych, a ten akceptował taki stan rzecz i realizował kolejne dostawy. Fakt zapewnienia składanych przez A. B. (1), co do zapłaty za zakupiony towar, uzależniony jednocześnie od sprzedaży przerobionego surowca i zapłaty za towar przez własnych odbiorców, przy pełnej świadomości pokrzywdzonego, co do powyższych okoliczności wyklucza przyjęcie działania w błędzie. Na stanowisko takie nie może wpływać fakt, że w chwili zawierania umów ze S. J.(...)Sp. z o.o. posiadała zaległości z tytułu opłacania składek na rzecz ZUS oraz zaległości podatkowe, albowiem pokrzywdzony wiedział o problemach finansowych kontrahenta, a ten liczył, że

problemy są faktycznie przejściowe, a zatem zapewnienia A. B. (1) w powyższym zakresie były prawdziwe. Co więcej, z zeznań S. J. i G. P. (1) wynika, że A. B. (1) mówił o zamiarze rozwijania firmy, przyznawał się do przejściowych problemów finansowych i w tym zakresie przekazywane przez niego informacje były prawdziwe i nie można mówić o wprowadzeniu w błąd.

Jednocześnie wskazać należy, że z treści postanowionego oskarżonym zarzutu wynika, że wprowadzenie w błąd dotyczyć miało również charakteru działalności firmy (...) Sp. z o.o. Przy tak ogólnym sformułowaniu zarzutu, gdzie Prokurator nie wskazał, odnośnie jakich konkretnie faktów przedstawiciele Z. H. (...) S. J., B. J. s.j. mieli zostać przez oskarżonych wprowadzeni w błąd, nie jest możliwa merytoryczna kontrola jego zasadności. Z opisu czynu zarzucanego oskarżonym nie wynika, by oskarżyciel w działaniach polegających na niepoinformowaniu S. J. o przeprowadzonej reorganizacji polegającej na wyodrębnieniu z pierwotnej spółki jawnej, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością o tej samej nazwie, czy formalnym zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej przez A. B. (1) i niepoinformowaniu o tym pokrzywdzonego upatrywał zachowań wyczerpujących znamię wprowadzenia w błąd.

Odnosząc się jednakże do powyższej kwestii, zdaniem Sądu nie jest możliwe, by A. B. (1) podczas spotkania inicjującego wznowienie współpracy lub co najmniej przed pierwszą dostawą nie poinformował S. J. i G. P. (1) w imieniu jakiego podmiotu występuje, albowiem w takim przypadku nie byłoby możliwe wystawienie faktury na (...) Sp. z o.o., co miało miejsce. Natomiast z pewnością nie było w interesie A. B. (1) informowanie kontrahenta, z którym chciał wznowić współpracę o dokonywanych przekształceniach w firmie, jak również fakcie formalnego zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, w sytuacji, gdy faktycznie nadal zajmował się sprawami Spółki. Z zeznań S. J. wynika, że był on przekonany, że współpraca będzie kontynuowana z firmą (...), którą reprezentuje A. B. (1). Jednocześnie pokrzywdzony nie potrafił wskazać formy prawnej w jakiej działała firma (...) w momencie rozpoczęcia współpracy, a w jakiej w chwili jej wznowienia. Powyższe zdaniem Sądu świadczy o tym, że S. J. poza nazwą firmy (...) nie przywiązywał wagi do tego z jakim podmiotem prawnym faktycznie współpracuje (spółka jawna czy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) oraz kto ten podmiot formalnie reprezentuje, a okoliczności te nie miały żadnego wpływu na decyzję o sprzedaży towaru. Dla S. J. liczyła się faktycznie osoba A. B. (1), którego uważał za rzetelnego i uczciwego przedsiębiorcę, a w konsekwencji gwaranta dobrej współpracy. Do takiego wniosku mogą prowadzić zeznania S. J., który wskazał, że informacja uzyskana od A. B. (1) w dniu 17 lipca 2014r., że jego dzieci obecnie prowadzą działalność gospodarczą, a B. B. (1) jest Prezesem Zarządu Spółki nie zrobiła na nim żadnego wrażenia („pan A. B. (1) powiedział, że do firmy wciągnięta jest córka i syn i on chciał, żeby oni byli przy naszej rozmowie”, „ja zobaczyłem pieczętę prezesa i wtedy pomyślałem, że jak tak to dobrze” k. 475), a co za tym idzie nie można mówić o wprowadzeniu w błąd, czy też o wyzyskaniu błędu.

Dodatkowo wskazać należy, że wszystkie faktury wystawione przez Z.H. (...) S. J., B. J. s. j. podpisane zostały przez B. B. (1), a zatem nie sposób zasadnie twierdzić, że S. J. i G. P. (1) byli przekonani, iż działalność prowadzi wyłącznie A. B. (1). Co więcej, w przypadku wątpliwości w tym zakresie mogli dokonać sprawdzenia w Krajowym Rejestrze Sądowym, z którego w jasny sposób mogli uzyskać informacje odnośnie formy prawnej, współników oraz osób uprawnionych do reprezentowania Spółki, czy też zażądać wyjaśnień od A. B. (1), czego jednakże nie uczynili. Kwestia dokonanych przekształceń, tak eksponowana w toku niniejszego postępowania, zdaniem Sądu pozostaje w związku z niemożnością prowadzenia skutecznej egzekucji z majątku Spółki (...)Sp. z o.o., czy też innych podmiotów i majątku osobistego współników, jednakże pozostaje irrelevantna z punktu widzenia postawionego oskarżonym zarzutu oszustwa.

Reasumując uznać należało, że w sytuacji, gdy S. J., pomimo istnienia po stronie (...) Sp. z o.o. przeterminowanych zobowiązań, wiedząc o trudnościach z płynnością finansową Spółki, nadal decydował się na sprzedaż towaru, licząc się z możliwością niedokonania płatności w odroczonej terminie płatności miał pełną świadomość ryzyka gospodarczego z tym związanego i kontynuując z (...) Sp. z o.o. współpracę na nie się godził. Taka forma współpracy była akceptowana przez pokrzywdzonego do czasu realizowania przez (...) Sp. z o.o. zaległych zobowiązań i dopiero w momencie zaprzestania spłaty zaległości i niemożności skutecznej egzekucji poprzez swojego pełnomocnika złożył w dniu 22 grudnia 2014r. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa oszustwa. Powyższe zdaniem Sądu wskazuje na cywilnoprawny charakter sporu, przy czym składając zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa pokrzywdzony starał się przerzucić w całości ryzyko gospodarcze związane ze współpracą z (...) Sp. z o.o. na oskarżonych i

w ten sposób odzyskać, skądinąd jak najbardziej należne, środki pieniężne. O powyższym świadczy dodatkowo fakt, że zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, jak i sformułowany w oparciu o nie zarzut zawarty w akcie oskarżenia obejmuje jedynie niezapłacone do chwili obecnej należności, gdzie z ustalonego stanu faktycznego wynika jednoznacznie, iż zobowiązania (...) Sp. z o.o. wobec Z. H. (...) S. J., B. J. s.j. były znacznie wyższe, a zapłata z wyjątkiem pierwszych dwóch faktur następowała po uzgodnionym terminie płatności. To teoretycznie uzasadniałoby postawienie oskarżonemu zarzutu oszustwa, co do zakupu towaru, za który płatność nastąpiła po upływie terminu płatności, o co pokrzywdzony jednakże nie wnosił. Znamienne są również zeznania G. P. (1), który przyznał, że „skierowanie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa jest uzależnione od tego, czy dług zostaje wyegzekwowany, czy też nie” (k. 430), co jednoznacznie wskazuje na motywację, jaka kierowała pokrzywdzonym w momencie złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.

Reasumując uznać należało, iż zarówno A. B. (1), jak i B. B. (1) w żaden sposób nie wprowadzili w błąd S. J. i G. P. (2), a niekorzystne, jak się później okazało rozporządzeniem przez Z. H. (...) S. J., B. J. s.j. mieniem i zrealizowanie dostaw, nie nastąpiło na skutek wprowadzenia w błąd, lecz było wynikiem świadomych decyzji pokrzywdzonego i podjętym przez niego dobrowolnie ryzykiem gospodarczym, a tym samym nie został on oszukany w rozumieniu art. 286 § 1 k.k.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w ocenie Sądu nie pozwoliło również na ustalenie, iż oskarżeni działali z zamiarem kierunkowym osiągnięcia korzyści majątkowej. Z ustaleń faktycznych wynika, że od połowy 2014r. kondycja finansowa (...) Sp. z o.o. uległa pogorszeniu, co wywołane było częściowo czynnikami niezależnymi od oskarżonych (zmniejszenie ilości zamówień, co spowodowało zmniejszenie obrotów, długie terminy płatności sklepów sieciowych, opóźnienia w płatnościach ze strony kontrahentów, choroba A. B. (2), urlop macierzyński K. M. (1)). Oskarżeni podejmowali próby utrzymania w firmie płynności finansowej, jednocześnie cały czas trwała produkcja i sprzedaż. W ocenie Sądu w świetle poczynionych ustaleń nie sposób przyjąć, że A. B. (1) i B. B. (1) chcieli doprowadzić do upadłości Spółki, która de facto stanowiła ich jedyne źródło utrzymania i była firmą rodzinną z wieloletnią tradycją.

Brak jest jakichkolwiek dowodów na to, że oskarżeni kupując od pokrzywdzonej Spółki towar, zakładali, że nie uiszczą za niego zapłaty, a tym bardziej, iż z zamiarem takim działali. Przeciwno takiej tezie świadczy w pierwszej kolejności to, że (...) Sp. z o.o., jakkolwiek w znacznej części po terminie, jednakże regulowała swoje zobowiązania, nadto w ramach realizacji pisemnego zobowiązania z dnia 17 lipca 2016r. zapłaciła kwotę 235.000 zł. Powyższe wskazuje, że A. B. (1) i B. B. (1) chcieli wywiązać się z zaciągniętych zobowiązań i zamierzali kontynuować współpracę ze S. J.. Całkowite załamanie płynności finansowej przedsiębiorstwa we wrześniu 2014r., jak również problemy osobiste rodziny (choroba A. B. (2), choroba B. B. (1), który przeszedł zawał serca, urlop macierzyński K. M. (1)) doprowadziły do zaprzestania spłaty zobowiązań na rzecz kontrahentów, regulowania należności podatkowych, zwolnienia pracowników, a w konsekwencji do zaprzestania działalności. Powyższe zdaniem Sądu było przyczyną niedokonania zapłaty przez (...) Sp. z o.o. za zakupiony towar, natomiast zamiar taki nie istniał po stronie A. B. (1) i B. B. (1) w chwili zawierania transakcji.

Przedstawione wyżej rozważania doprowadziły do konkluzji, iż nie można przypisać A. B. (1) i B. B. (1) popełnienia przestępstwa oszustwa, co skutkowało jego uniewinnieniem.

Jednocześnie wskazać należy, iż w świetle poczynionych ustaleń faktycznych zasadne byłoby przeanalizowanie zachowania przedstawicieli (...) Sp. z o.o. pod kątem wypełnienia znamion przestępstwa z art. 300 §1 k.k., co jednakże z uwagi na brak skargi Oskarżyciela w tym zakresie pozostawiało powyższe poza rozważaniami Sądu.

O kosztach, Sąd orzekł w pkt. 2, mając na uwadze zasadę ponoszenia kosztów przez Skarb Państwa w przypadku wydania wyroku uniewinniającego.

SSO Izabela Dehmel

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.

2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego

- prokuratorowi

3. Za 14 dni lub z apelacją.

Poznań, dn. 22.11.2016r.

SSO Izabela Dehmel